

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Megbízatus — Sáfarkodás — Beszámolás

Elmélkedésünk alapigéje az Úr Jézus ismert példázata a talentumokról, ahogy az a Máté szerinti evangélium 25. fejezetében van feljegyezve. Urunknak ez az érdekes és roppant fontos tanítása, egy nemrég megjelent modern fordításban, így hangzik:

"Úgy lesz akkor, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült. Összehívta szolgálait és átadta nekik a vagyoniát. Egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, és a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint. Aztán elutazott. Aki öt talentumot kapott men-

ten kereskedni kezdett vele és másik ötöt nyert rajta. Ugyanígy, aki kettőt kapott, másik kettőt szerzett. Aki pedig egyet kapott, elment, gödröt ásott és elrejtette urának pénzét. Hosszú idő múlva megjött a szolgák ura és számadást tartott velük. Aki öt talentumot kapott jött és felmutatta a másik öt talentumot; Uram, öt talentumot adtál, nézd, másik ötöt nyertem rajta! Jól van, te hűséges, derék szolga — mondta neki ura —, mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád; menj be urad örömébe! Az is jött, aki két talentumot kapott és így szólt: Uram, két talentumot adtál, nézd, másik kettőt szereztem rajta! Jól van, te hűséges, derék szolga — mondta neki ura —, mivel kevésbé hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe!

Végre jött az is, aki csak egy talentumot kapott és így szólt: Uram, tudtam, hogy szigorú ember vagy: aratsz, ahol nem vetettél és gyűjtesz, ahol nem szórtál. Ezért félelmemben a földbe ástam talentumodat. Itt van, ami a tied. — Te haszontalan, lusta szolga! — kiáltott rá az ura. Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és gyűjtök ahol nem szórtam? Oda kellett volna adnod tehát a pénzedet a pénzváltónak, hogy megjövet kamatostól kapjam vissza a magamét. — Vegyétek csak el tőle a talentumot és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! Mindannak ugyanis, akinek van, még adnak, hogy bővülködjen. Akinek pedig nincsen, attól még azt is elveszik, amije van. Ezt a haszontalan szolgát pedig vessétek a külső sötétségre! Ott sírás és fogcsikorgatás lesz."

Urunknak ez a tanulsága példázata fényt vet a mindenható Isten egyik alapvető elvére, amellyel Or-

szágát uralja és igazgatja. Ez az elv az aktivitás, vagyis a cselekvés elve. A teremtő Isten a holt anyagból egy csodálatos világmindenséget alkotott, nemcsak azért, hogy legyen, hanem azért is, hogy célszerűen működjék. Ez az elv, a ténykedés elve, jellemzi uralmát úgy a mennyben, mint a földön. Az angyalokról pl. azt olvassuk a Szentírásban, hogy szolgáló lelkek; és az első emberpárt megbízta, hogy az Éden kertjét megművelje és megőrizze. A halált a dermedtség jellemzi, az élet jellemvonása viszont a mozgékony és tevékenység. Úgy anyagi mint szellemi vonatkozásban, úgy testi mint lelki értelemben.

Ezt az elvet, a ténykedés, szolgálat és sáfarkodás elvét hirdette az Úr Jézus számos alkalommal, az Isten Országáról szóló tanításaiban. A régi, latinszállóige: Ora et labora! (magyarul: imádkozz és dolgozz!) is ezt az elvet vallja. Ebből az következik, hogy Istenben hinni, szent nevét magasztalni és országa eljöveteleért imádkozni szürke elmélet lesz mindaddig, míg nem leszünk tevékeny tagjai és serény munkásai már a jelenben ennek a csodálatos Országának. És, hogy erre képesek legyünk, Isten "talentumokat" bízott ránk, azaz tehetségekkel ruházott fel.

A példabeszédben említett "talentum" egy abban az időben tekintélyes összegű pénzegység volt, melynek értéke mai viszonylatban kb. 4000 dollárnak felelne meg. E szóból ered a manapság is használatos talentum kifejezés, mely adományt, illetve tehetséget jelent. Krisztus Urunknak ezzel kapcsolatos tanítása világos és egyértelmű: Isten a hívó embert munkatársának tekint (1 Kor 3,9) és javakat bíz rá. Kire többet, kire kevesebbet. Ez a példázat

Imádság a gyűlölködőkért

Én Jézusom, te nem gyűlölted őket,
A gyűlölködőket és a köpködőket.

Szeretted ezt a szomorú világot
S az embert, ezt a nyomorú virágot.

Te tudtad, hogy mily nagy kereszt az élet,
És hogy fölöttünk csak az Úr ítéltet.

Szelid szíved volt, ó, pedig hatalmad
Nagyobb volt, mint mit földi birtok adhat.

A megbocsájtást gyakoroltad egyre,
Míg égbe szállni fölmentél a hegyre.

Ma is elégszer hallod a magasban
A gyűlölet hangját, amely égbe harsan.

A gyilkos ember hangját, aki részeg,
S a szeretet szavát feszítené meg.

Én Jézusom, most is csak szánd meg őket,
A gyűlölködőket és a köpködőket.

Most is bocsáss meg nekik, mert lehet,
Hogy nem tudják tán, mit cselekszenek.

JUHÁSZ GYULA

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, Henry
General Professional Bldg., Suites 3 and 4
(On Henry General Hospital Premises),
Hudson Bridge Rd., at I 75, Stockbridge,
GA 30281 — Tel.: (404) 474-3686.

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtitkár: SCHAFFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

egyik tanulsága. A másik tanulság, mely az elsőből következik pedig az, hogy Isten a ránk bízott talentumokat egyszer majd számon kéri tőlünk. Az elnyert adomány ennek értelmében komoly feladatot ró ránk és szigorú felelősségre kötelez. Isten tehetséggel ruház fel, hatáskört jelöl ki és működési alkalmakat teremt. Nem azért, hogy a tudásunkkal kérkedjünk, sem azért, hogy az elismerés fényében sütkérezzünk, hanem azért, hogy a ránk bízott talentummal hűen sáfárkodva, az Isten Országáért buzgón és önzetlenül szorgalmazzuk.

A példázatban említett szolga, aki csak egy talentumra kapott megbízatást, arra emlékeztet, hogy a mindenható Isten minden embernek kivétel nélkül egy nagyértékű kincset bocsájtott rendelkezésére, hogy forgassa és értékesítse, és ez a kincs az élete. Ezt nagyon sokan nem veszik figyelembe és nem törődnek vele, de ez a magatartás mítsem változtat azon a tényen, hogy Istennek számadással tartozunk érte. Életünk értékes javai: az idő, az egészség, a testi erő és szellemi képességek összesége egy úgyszólván "forgótőkét" képez, melyről kamatosul beszámolni tartozunk annak, akitől "bizományként" kaptuk.

A rest szolga esete továbbá egy azoknak szóló komoly intelem, akik folyvást arra hivatkoznak, hogy becsületesek, és hogy nem tesznek semmi rosszat. A rest szolga sem tett rosszat: nem volt sikkasztó és gazdája pénzét nem prédálta el, sőt, megőrizte és biztonságba helyezte. De valamit elmulasztott, nem sáfárkodott vele, és ez lett a veszte. Nemcsak

a rossz elkövetése, a jó elmulasztása is bajba dönthet. Sok ember nem azért halt meg, mert beteg volt, hanem azért, mert nem szedett orvosságot. Sokan nem azért kárhoztak el, mert bűnösök, hanem azért mert nem térnek meg.

A rest szolga sorsa végül annak a megfontolására serkent, hogy ne tekintsük az életünk "talentumát" egy ölünkbe hullott kincsnek, amely felett kényünk-kedvünk szerint rendelkezhetünk. Sáfárkodjunk hűen, bölcsen és felelősségünk tudatában azzal a kicsiny vagy nagy tehetséggel, és kevés vagy sok adománnyal, melyet Urunktól "bizományba" kaptunk, hogy forgassuk és gyümölcsöztessük. A paragon maradt mezőt ellepi a gaz, a heverő vasat megemésztí a rozsda. Élünk úgy az Isten színe előtt, hogy egykor majd, a leszámolás nagy napján felénk is hangozzék Urunk és Megváltónk fogadószava: "Jól van, te derék és hű szolga! Mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád. Menj be urad örömébe!"

Lant Emil

Szemle

LAPUNK AZ EGYETLEN külföldön, havonta kétszer megjelenő Magyar Baptista lap, amely eljut a világ minden részén élő magyar baptistákhoz, valamint azokhoz, akik ha nem is baptisták, előfizetnek rá.

Az elmúlt két évtizedben több magyar nyelvű lap megszűnt létezni az előfizetők hiánya miatt. Az Evangeliumi Hírnök betöltötte 71. életévét, e kor már minden tekintetben túl van a gyermekkoron és a középkoron. Isten különös áldása és kegyelme, hogy lapunk, amely nem egy üzleti vállalkozás, nem hirdetésekkel tartja fenn magát, még ma is megvan. A lapot bölcsőjétől kezdve Krisztust szerető és szolgáló testvérek szerkesztették. Krisztust követő egyének írták cikkeiket. A lap előállításának anyagi költségeit az előfizetők áldozatkész testvérek fedették a múltban és fedezik ma is. Rev. Vár Ferencz tv. Szövetségünk több éven át volt elnöke, Szövetségünk részére olyan ingatlanokat adományozott, melyeknek kézbeadásából bejött összegek szintén az iratmissziót segítik.

Mindannyiunk számára tudvalevő az, hogy lapunkat, melyet sok helyre díjtalanul küldünk, csak előfizetők-ből fenntartani nem lehet. A lap

életképességét az Úr kegyelme után mégis csak az előfizetők száma biztosítja.

Az előfizetés évi díja (26 szám \$10.—) tíz dollár. A mai inflációs világban ez nem egy nagy összeg, egy jobb étteremben ennnyibe kerül egy vacsora.

Mint a lap szerkesztője, feltétlenül szükségesnek látom azt, hogy az előfizetők számát növeljük.

Többször beszélünk már arról, hogy szükséges minden gyülekezetben egy személy, aki a lap kezelője, aki lehetőleg nem a prédikátor, hanem egy gyülekezeti tag. Ez a lapkezelő testvér, vagy testvérnő szívügyének tekinti, hogy a gyülekezetben lehetőleg minden tag, minden család előfizessen a lapra. Az előfizetésre való felszólítás nem elég csak a szószékről vagy az évi közgyűléseken, ahhoz személyes kapcsolat, személyes kérelem is szükséges.

A lapot ajándékként is előfizethetjük magyar ismerőseink, barátaink részére, missziózhathatunk vele. Vannak idős testvérek, akik több számra fizetnek elő és küldik a lapot már országba. Könyv- és traktátus kezelő testvéreink, Herjeczki testvérek is több lapot postáznak ismerősöknek, barátoknak minden hónapban.

A gyülekezeti lapkezelő testvér, nem csak az előfizetők szerzése körül foglalatzkodhat, hanem gyülekezeti eseményekről beszámolót küldhet, amelyek a lap számára életet, lüktetést jelentenek. Vannak gyülekezeteink ahonnan évenként csak egy-két cikk érkezik, van ahonnan egy sem.

Az Evangéliumi Hírnök egy misztériós eszköz lehet a kezünkben, ha használjuk. Isten kezünkbe adott egy eszközt, és a sajtó, az írott betű sok egyént vezetett már Jézus Krisztushoz.

Az elmúlt évben egy gyűjtési akció során több testvérünk, előfizetőnk levelet kapott, melyben kértük, hogy anyagilag járuljon hozzá a lap előállítási költségeinek fedezéséhez. Sokan megértették a kérést és adományokat küldtek, amit itt újra szeretettel köszönünk. **EBBEN AZ ÉVBEN LEGYEN A HANGSÚLY AZON, HOGY MINÉL TÖBB ELŐFIZETŐT SZEREZZÜNK A LAPNAK. HASZNÁLJUK LAPUNKAT MINT AZ IRATMISSZIÓ FŐTOS ESZKÖZÉT.**

"Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek" (Márk. 16:15).

Egy perces prédikáció a gyülekezetbe járásról

IGE: Zsid. 10:25.: "El nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek..."

Egy újjászületett hívő számára, ha a lelki életben felnőtt és érett keresztyén akar lenni, az imaházba-járás lelki szükséglet, egy belső kényszerűség. Isten rendelte, hogy így legyen, mert közösségi lényeknek teremtett. A zsoltáros már 3 ezer esztendővel ezelőtt megállapította: "Ímé mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak... Csak oda küld áldást az Úr és életet örökké" (133. Zsolt.).

Ha elmaradsz a vasárnapi istentiszteletről, ez könnyebbé teszi, hogy az egész héten távol maradj. Az istentiszteletek látogatásában tanúsított hanyagság komoly kárt okoz a lelkiekben. Azután mentséget keresel és találsz is rá. A Sátánnak mindig lesz kéznél egy kifogása, hogy mentségül használd. Félre ezekkel a kifogásokkal! Engedelmeskedj Isten Igéjének: "El nem

NÖK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Két asszony öröl...

Lukács 17:34-36.

Megrendítő az utolsó napokról szóló igei jóvendőléseket olvasni. Ilyenkor a körülöttünk zajló élet látán szívünkbe hasít a felismerés: éppen így lehetett Noé és Lót napjaiban. Az emberek éltek a mának, ettek-ittak, házasodtak és nem tudták, milyen közel az ítélet.

A három rövid, de tömör példa első fele, mintha csak a mi életünk-ből lenne kiragadva: "Ketten lesznek a mezőn, ketten lesznek az ágyban, két asszony öröl a malomban." Peregnék a nappalok és az éjszakák. Egyikőnk a mezőn munkálkodik, másik a családban, harmadik a munkahelyen. Különböző területeken, de mindig ugyanaz: reggeltől estig tartó munka, a maga monoton egyformaságával. Akárcsak az őrlő asszonyoké. Amit öröltek, abból kenyeret sütöttek a családnak, aztán újra kezdték. A háztartási munkának nincs látszatja, és sokszor úgy

belemerülünk, hogy egyáltalán nem tudunk másra gondolni. Pedig milyen megdöbbentő a példák második fele: "Az egyik felvétetik, a másik ott marad." Milyen szigorú ítélet az, mely két ember közül csak egyet talál jónak!

Látszólag két egyforma élet, két egyforma szolgálat. Nem ismerős ez nekünk? Gondoljunk valamelyik testvérnőnkre! Talán arra, aki az imaházban mellettünk ül, akivel egy énekarban, egy nőikörben szolgálunk. Ha ma jönne el az Úr, kettőnk közül vajon kit választana? Belemeremeg a szívünk, hisz nincs bennünk elég szeretet, odaadás, buzgóság és áldozatkészség, nincs elég olaj a lámpásunkban! Sokszor az a legnagyobb problémánk, hogy fehérebb legyen a mosott ruha, mutatósabb a szobánk, ragyogóbb a konyhánk, vagy a fürdőszobánk. Ez is fontos, de ne úgy, hogy emiatt kelljen minket az Úrnak itt hagynia. A földi élet rövid, a lelünk élete pedig örök!

Komoly figyelmeztetés számunkra a két őrlő asszony példája. A jelek szerint már nincs sok idő az Úr napjáig. De lehet, hogy személy szerint neked, vagy nekem már annyi sem adatik. Tegyük minden este mérlegre az elmúlt nap eredményeit és kudarcait, hogy másnap megújult, hűségesebb szívvel kezdhesük a szolgálatot!

Áldassék a mi Urunk azért, hogy kész elkészíteni minket! Áldott legyen a drága reménységért is, hogy ha készen talál, elvisz bennünket az Ő országába. Ő megtalál akkor is, ha már a sírban leszel, vagy a betegágyon, ha nem is tudsz Eléje sietni, mert nem mozdul a lábad, ha szemekkel nem is láthatod meg felvilanó jelét az égen. Az őrlőnivaló itt marad, de az őrlő megszabadul, és soha többé nem említetik az ő nyomorúsága.

Mindennapi imádságunk legyen: hadd legyenek egy azok közül, akik "felvétetnek!"

Olah Gabriella
(Kipling, Sask., Canada)

Sok akadály jön arra az útra, amelyen nem akarunk előre jutni.

Anonymus

hagyván a magunk gyülekezetét...!" Ha ezt teszed, soha nem fogod megbánni. Életeden és otthonodon áldás lesz! Jöjj a gyülekezetbe a most következő vasárnap és azután is!

* * *

KÉRDEZD MEG MAGADTÓL:

— Ha az én gyülekezetemnek minden tagja éppen olyan lenne, mint én, milyen gyülekezet lenne az?

- Látogatnák rendszeresen?
- Sokat imádkoznának érte?
- Nagyra értékelnék?
- Kapna elég anyagi támogatást?

*

GONDOLKODJ EZEN és felelj magadnak: Milyen gyülekezet lenne az én gyülekezetem, ha minden tagja éppen olyan lenne mint én? Szeresd az Úr házában való lakozást és az Ő dicsősége hajlékának helyét! (Zsolt. 26:8.)

H. A.

Az olvasó kérdéz

Hogyan értelmezzem a Zakariás 11:15–16. versét, a könyörtelen pásztorról?

* * *

A próféta szemléletesen, képekben mutatja be a választott nép és az élő Isten között felbomlott szövetséget. Mi volt a nép bűne? Az, hogy elszakadtak az Úrtól és átpártoltak a bálványokhoz. "Mert a bálványok hazugságot szólnak, a varázslók pedig hamisságot látnak és üres álmodokat beszélnek, hiábavalósággal vigasztalnak; azért elszélednek, mint a juhnyáj, amely sanyarog, mert nincs pásztora" (Zakariás 10:2). A következő versben a próféta kihirdeti az Úr kemény ítéletét. Az egész népet megbünteti a tévelygés miatt: "Haragra gerjedtem a pásztorok ellen és megfenyítettem a bakokat. Bizony megfenyíti a Seregek Ura az ő nyáját a Juda házáat." Mi volt a pásztorok bűne? Nagyon engedékenyek voltak. Nem képviselték szilárdan az Isten törvényét: "Ne legyenek néked idegen isteneid." A másik bűnük, hogy nem tartották féken a "bakokat", akik a nyáj békéjét feldúlták, ökleléseikkel a nyáj egységét veszélyeztetették. Az öklelő bakokat el kellett volna különíteni a nyajtól, de ők inkább baráti jobbot nyújtottak nekik.

A 11. fejezetben a próféta arról beszél, hogy a választott népnek maga Isten volt a pásztora. De annyira belemerültek a bűnbe, hogy az Úr kénytelen volt kimondani: "Nem őrizlek én titeket, haljon meg a halálra való és vágattassék ki a kivágni való" (Zak. 11:9). A legnagyobb büntetés az, hogy Isten felbontja a népével kötött szövetségét: "És levém egyik pálcámat a szépséget és eltörém azt" (Zak 11:10). Ahol ez bekövetkezik, ott az Ige a szövetség okmánya, nem okoz gyönyörűséget az emberek számára. A szépség veszzeje, Áron kivirágzott vesszejére emlékeztet bennünket, amit a szövetség ládájában őriztek." Majd eltörém a másik pálcámat is az egységet, hogy felbontsam a testvériséget Juda között és Izráel között" (Zak 11:14). Ahol az Úrral való szövetség felbomlik, ott az emberek egymásnak esnek

és elemésszik egymást. Milyen ítéletesen hangzik az Úr szava: "a megmaradtak egyik meg egymás húsát" (Zak 11:9). Amikor ez bekövetkezik, csak kevesen tudják, hogy az Úr büntetése van rajtuk, vagyis, hogy "az Úr dolga ez" (Zak 11:11). Ahol nem Isten a nép pásztora, ott nincs szövetség és felbomlik a testvéri egység. Juda és Izráel megölő ellensége lett egymásnak. A dicső ősök korcs utódai ide jutottak Isten nélkül. Pedig voltak szertartásai, templomi áldozatok mutatnak be és még imádkozni sem szüntek meg. A 12. versben egy utalás van az Úr Jézusra, akit harminc ezüst pénzért árult el Judás. Mikor Isten kérte a maga bérét, a neki járó tiszteletet: "Harminc ezüstpénzt fizettek béremül" (Zak 11:12).

Ezek után könnyebben érthető a 15-16. vers. Isten megszünt pásztorolni népét. Az Ő eszköze a "szépség" és az "egység" volt. Úgy döntött, hogy az ellenség kezébe adja őket. Nem fogadták el a "Jó pász-

tort", az Úr Jézust, aki új szövetséget és lelki testvériséget hirdetett, jött a rómaiak büntető hadjárata, amely rombolt, pusztított kíméletlenül. Ennek a "bolond" pásztornak a száma volt a kard, szablya és az ostromgépek. De jól figyeljük meg, ez nem véletlenül történt. Az Úr maga mondja a próféta által: "Mert ímé én pásztort állítok e földre." Ki állította ezt a pásztort az Izráel földére? Maga Isten. A kegyetlen római uralom nem véletlen történt, hanem az Úr akaratából. Jeruzsálem ostroma idején Titus római fővezér "pásztorsága" alatt teljesedett be ez a prófécia. Fegyverek hiányában szinte betű szerint, "körmeikkel" védekeztek és az idegen hódító "körmeiket széttörölte", vagyis megtörte minden ellenállásukat.

Aki nem becsüli meg az Isten gyöngéd gondoskodását, annak meg kell tapasztalnia az ellenség kegyetlenségét. A 17. versben a próféta átkot mond és büntetést kér a nép ellenségeire.

Gerő Sándor

Levél a Diakónusokhoz

Már régóta tartozom ezzel a levéllel. Gyülekezetünkben a közelmúltban áttanulmányoztuk a Filippi levelet. Nagy áldásunkra szolgált. Megtaláltuk benne a lelkipásztort, a diakónus és a gyülekezet példaképét egyaránt.

Úgy találtuk, hogy Pál apostol a minden idők lelkipásztorának a gyülekezet egysége és békessége. "Teljesítsétek be az én örömömet — írja — hogy egyenlő indulattal legyetek, egy érzésben" (2:2–4:2). Ha ez az egyenlő indulat nemcsak egyforma közömbösség, vagy nemtörődömség, hanem az, amely volt a Krisztus Jézusban is, akkor a gyülekezet egy földi mennyország lehet.

A levél alaphangja abból a nagyon bensőséges viszonyból ered, amit a 4. rész első versében találunk: "... szerelmes Atyámfiai, ti én örömem és én koronám, akik után úgy vágyakozom." Ennek a viszonynak a titka viszont az 1:7–8 versben rejlik, ahol ezt olvassuk: "Szívemben hordalak titeket... Mert bizonyosságom az Isten, mely igen vágyakozom mindnyájatok után, a Krisztus Jézus szerelmében." Megvallom, ilyen pásztor szeretnék lenni én is, aki nem a nyelvén, hanem a szíven hordozza a rábízottakat, és aki így vi-

szonyul a gyülekezethez! Mondd testvérem, te nem szeretnél ilyen diakónus lenni, ilyen előljáró lenni? Ha igen, kezd el még ma, és kérd hozzá Isten segítségét (Jakab 1:5).

Miközben tanulmányoztuk e csodálatos levelet, vágy ébredt a gyülekezet szívében is arra, hogy ilyen gyülekezet szeretnénk lenni mi is, akik a pásztoroknak nemcsak gondot és álmatlan éjszakákat jelentenek, hanem igaz örömet is. Többen elmondták, hogy olyan gyülekezeti tagok szeretnének lenni, akik öröme, dízére vannak elsősorban az Úrnak, de a pásztoroknak is. Én nagyra értékelem ezt a törekvést, mert a gyülekezet tagokból áll és olyan lesz a gyülekezet, amilyenek a tagjai.

A diakónusoknak mindezekben elől kell járniuk. Hasznos dolog, ha fölteszünk magunknak néhány kérdést: ha a gyülekezetünk minden tagja éppen olyan lenne mint én, milyen lenne ez a gyülekezet? Láto-gatnák rendszeresen? Sokat imádkoznának érte? Nagyra értékelnék? Kapna elég anyagi támogatást? Gondolkodj ezen! Szeresd az Úr házában való lakozást és az Ő dicsősége hajlékának helyét! (Zsolt. 26:8.)

Herjeczki András

Prédikáció az üres padokhoz . . .

Egy lelkészt nagyon bántotta, hogy gyülekezetének egy része rendszertelenül látogatta az istentiszteletet, különösen nyáron, mikor tikkasztó meleg, kirándulások és egyéb okok miatt nem jöttek templomba. Miután hiába fáradozott, hogy híveit jobb belátásra bírja, az az ötlete támadt, hogy erről egy allegorikus cikket ír az egyháza lapjában, ezzel a címmel: "Prédikáció az üres padokhoz!" Az enyhén humoros hangú, de komoly intelmet tartalmazó cikkében ezt írta:

"Kedves üres padjaim!

Már régóta foglalkoztat engem az a gondolat, hogy egyszer nektek is prédikáljak, hisz ti vagytok a leghűségesebb hallgatóim. Jóllehet nem találtam számotokra alkalmas alapigét a Bibliában, meg kell dicsérjelek titeket, hogy minden Istentiszteleten jelen vagytok. Akár hideg, akár meleg az időjárás, ti mindig itt vagytok és nem tesztek úgy, mint a barométer-keresztények, akik csak akkor jönnek templomba, ha erre hébe-hóba kedvük szottyan. Vasárnap nem mentek soha kirándulni, vagy barátokkal piknikelni, és az Istentisztelet idejében nem főztök otthon ebédet, nem dolgoztok a kertben és nem feküsztek az ágyban.

Csendes viselkedéteket és illő figyelmeteket külön meg kell dicsérnem. Az igehirdetés áhitatát nem zavarjátok suttogással, vagy unatkozó körülnézéssel, és ha valaki későn jön, nem fordultok kíváncsian hátra. Jelenlétetek célja nem a szép ruhával való kérkedés, sem pedig mások ruházatának a bírálgatása. Az igehirdetőtől nem vártok fellelő szavú szövegeket, hanem megelégedtek az egyszerű, tiszta evangélium hirdetésével. Mindezt dicséret illet titeket, kedves üres padjaim.

De panasgom is van ellenetek. Igen bánt, hogy az evangélium hirdetésének, nincsen foganatja közöttetek. Nincsen sem fületek, sem értelmek, az elhangzó igazságok befogadására, ezért nem mozdultok helyetekről, akárcsak sok más hallgatóim, akik, jóllehet, fülük van, mégsem hallanak. A lekipásztorotokért nem imádkoztok és a vele való lelki közösséget sem ápoljátok; ezért nincsen látszata az értetek kifejtett munkásságának.

Áldozatkészség sincsen bennetek,

azért vagytok olyan kemények, mint a távolmaradó gyülekezeti tagok szíve. Nem tudjátok kedves üres padjaim, hogy mindez nyomasztólag hat a lekipásztorokra, és hogy kísértést jelent számára. Műt ér a felülről nyert inspirációja és kiváló prédikálása, ha merevek és élettelenek maradtok? Csoda, hogy ez az állapot a kedvét szegi és az elhívatottságában való hitét megingatja?

A gyülekezet hű tagjaira is rossz benyomást gyakoroltok, kedves üres padjaim. Rátok gondolva egykedvűen jönnek Istentiszteletre, és ha itt vannak és titeket látnak, elpárolog örömük és csökken hitbuzgóságuk. Szomorú és lehangelő látványotok, komolyan veszélyezteti a hívők hitét az evangélium erejében és Isten országa diadalában. Ti nem is sejtitek, kedves üres padjaim, hogy mennyi víz folyik miattatok a hitetlenség malmára. Szívem őszinte vágya és imáim folytonos tárgya, hogy ezután ne legyetek üres padok. Milyen örömet okozna nekem, és mennyire buzdítana szolgálatomban, ha megtelnének üdvkereső lelkekkel, akik éheznek és szomjúhozák az Isten országa igazságát. — De addig is, míg ez a vágyam teljesül, és imádkozásom meghallgattatást nyer, vigasztal az a tudat, hogy egykor majd bemegetek Uram és Istenem örömebe, és hogy a mennyi öröme zavarmentes lesz, mert odafent már nem lesznek üres padok."

Idáig szól a lelkész cikke. Az elemében megírt és finom humorral átszőtt panasza egy, sok gyülekezetben aktuális problémára tereli a figyelmünket, t.i. az Istentisztelet rendszeres látogatására. Ez a probléma egyébként nem mai keletű, a nyomát a Szentírásban is megtaláljuk. Pl. a Zsidókhöz írt levélben: "Az összejöveteleinkről ne maradjunk el, mint némelyek szoktak. Hanem buzdítsuk egymást, annál inkább, mivel látjuk, hogy ama nap közeledik" (Zsid. 10:25). "Ama nap" alatt az apostol azt a napot érti, amelyen majd számadást kell tennünk az életünkéről, és többek között arról is, hogyan, miként kezeltük az Istentiszteleten való részvételünk alkalmát.

Mi az istentisztelet lényege és értelme? A hívők összejöveteleinek magyar elnevezése: Istentisztelet, annak

egyik értelmét fejezi ki, mégpedig oly módon: Aki Istentiszteleten vesz részt, Istent tiszteli, és aki tőle távolmarad, elmulasztja ezt. Ez nemde gondolkodóba ejt és megfontolásra késztet? Egy énekíró az istentiszteletet így jellemezte: "Istenünk jelen van, szívünkben imádjuk, tisztelettel elé járunk! Urunk közöttünk van, szent szavát hallgassuk, áldott nevét magasztaljuk!" Az Istentiszteletnek ez a jellemzése nem költői fantázia, hanem reális valóság. A kijelentés Istenünk jelen van! — alátámasztható Krisztus Urunk ígéretével: "Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük" (Mt. 18:20).

Az összejövetelek célját is helyesen fejezi ki az énekíró: Isten imádata, szent Neve magasztalása, és áldott üzenetének meghallgatása. Mindezt magába foglalja az Istentiszteleten való részvétel. Aki magát ettől, indokolatlanul távoltartja, mulasztást követ el és sok lelki áldástól fosztja meg magát. Szívleljük meg ezért komolyan az apostol intelmét, amely 2000 évvel ezelőtt hangzott el, de még mindig időszerű és nekünk is szól: Az összejöveteleinkről, vagyis az Istentiszteletről ne maradjunk el!

A fenti közlemény könyvismertetés *Lant Emil: AZ ÉTER HULLÁMAIN ÁT . . .* című — a közelmúltban megjelent — könyvéből. Az Evangéliumi Kiadó, a könyv első lapjain így emlékezik meg az íróról:

"Kötetünk írója hosszú életén át 'alkalmas és alkalmatlan' időben, örömmel és bátran hirdette a megváltás örömeit, nem riadva vissza gúnytól, hálátlanságtól, megvetetéstől, amelyekben viszontagságos életútján gyakran része volt. Mindvégig hűséggel szolgálta igehirdetésével és lelkigondozásával Megváltóját, Jézus Krisztust, akit ő előszeretettel 'égi Mesterének' nevezett.

E könyv nyereséget jelenthet az egyéni hitélet gyarapodásában, igen alkalmas felolvasásra családi körben, szenvedőknek, betegeknek, vagy akár szórvány-gyülekezeti használatra.

Kívánjuk, hogy ez a könyv az olvasóban hitet fakasszon és az Istennek tetsző áldott életet munkálja."

Kapható: Könyv- és Iratmisszió
1370 Michigan Blvd.

Lincoln Park, Mich. 48146

Közli: Szerencsy Józsefné

Hírek

PEKING — KÍNA

Kínában néhány templom újra megnyílt. Shanghai-ban 13 év óta először tartott összejövetelen 1000 személy jelent meg, egy héttel később pedig négy órával előbb sorba álltak az emberek, hogy bejuthassanak a templomba. 1949 óta először engedélyezte a kormány a Szentírás újranomtatását.

* * *

BELGRÁD, Jugoszlávia — Az evangéliumi egyházak szemináriumában a hallgatók létszáma megduplázódott megnyitása óta. A szemináriumot 1976-ban nyitották meg. A tanítás egyetemi szinten van, több külföldi iskola tanára, mint vendég-előadók tanítanak egy-egy szemeszterbe.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Kedves Adakozó Testvéreim!

Hálás szívvel és köszönettel gondolunk Reátok, akik megtették az adakozás szolgálatát; Egyházak az Egyháznak, testvér a testvéreknek, gyülekezet a szükségben lévő gyülekezetnek, megértő szeretettel nyújtottatok segítő kezet, imaházunk költségeihez.

Gyermekek, özvegyek, életük alkonyát járó testvérek áldoztak, és adtak, abból amit Istentől kaptak.

Most, amikor mindenért hálát adunk az Úrnak, és minden adakozó testvérünknek, velünk együttérző barátainknak, megköszönjük a szeretetteljes áldozatát, kívánjuk és tudjuk, hogy

"Isten pedig hatalmas arra, hogy Reátok árassza teljes kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor teljesen elegetek legyen, minden jótéteményre." (II. Kor. 9:8. v.)

Testvéri köszöntéssel, a High St., Baptist Gyülekezet, New Brunswick, N.J. nevében:

Szerencsy Mária Fodor Zoltán
Dr. Henry Austin
prédikátor

Gerő Sándor

HÚSÉG

Szülők és szentek néma erénye,
Égő oltáron életáldozat,
Búvópatakok, kincses bányák mélye,
Hol rögbé zárva rejtőzik a nap.

Hűség, bőven termő virágos ág,
A föld mélyében rejtőző gyökér,
Nélküled siralomvölgy ez a világ,
Te kárpótolsz a vesztett Édenért.

Oltalmad helyét hol találhatom?
Ki rejthet el a hűtlenek elől?
Hozzád futok Megváltó Krisztusom,
Te hű maradsz bár ég s föld összedől.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

10. lecke 1980. május 4.

Szeretben való élés

János I. 4:7–21.

Napi elmélkedések:

Ápr. 28, hétfő. Isten gyermekei.

Ján. I. 3:1–10.

Ápr. 29, kedd. Szeressétek egymást.

Ján. I. 3:11–18.

Ápr. 30, szerda. Bizalom Istenben.

Ján. I. 3:19–4:6.

Máj. 1, csütörtök. Isten előbb szeretett minket. Ján. I. 4:7–21.

Máj. 2, péntek. Győzelem a világ felett. Ján. I. 5:1–5.

Máj. 3, szombat. A Lélek az igazság.

Ján. I. 5:6–12.

Máj. 4, vasárnap. Örök élet. Ján. I.

5:13–21.

Aranymondatt: "Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született és ismeri az Istent" (Ján. I. 4:7).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk

hogy egymást igaz szívvel szeressük (Ján. I. 3:11–18).

* * *

11. lecke 1980. május 11.

Krisztus felhívása a gyülekezetekhez

Jelenések 1:4–6; 3:14–22.

Napi elmélkedések:

Máj. 5, hétfő. János, a hét gyülekezetnek. Jel. 1:1–8.

Máj. 6, kedd. Üzenet az efézusi és smirnai gyülekezetekhez. Jel. 2:

1–11.

Máj. 7, szerda. Üzenet a pergámumi gyülekezetnek. Jel. 2:12–17.

Máj. 8, csütörtök. Üzenet a thiatirai gyülekezetekhez. Jel. 2:18–29.

Máj. 9, péntek. Üzenet a sárdisi gyülekezetekhez. Jel. 3:1–6.

Máj. 10, szombat. Üzenet a filadelfiai gyülekezetekhez. Jel. 3:7–13.

Máj. 11, vasárnap. Üzenet a laodiceai gyülekezetekhez. Jel. 3:14–22.

Aranymondatt: "Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szót és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem" (Jel. 3:20).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy megértsük, amit a Lélek mond (Jel. 3:1–6).

* * *

12. lecke 1980. május 18.

Méltó az imádságra

Jel. 5:11–14; 7:9–14.

Napi elmélkedések:

Máj. 12, hétfő. Az Úr a föld. Zsolt.

24.

Máj. 13, kedd. Imádás a mennyben.

Jel. 4.

Máj. 14, szerda. Éneklés Isten dicsőítésére. Zsolt. 47.

Máj. 15, csütörtök. Méltó a Bárány . . . Jel. 5.

Máj. 16, péntek. Örüljétek az Úrban . . . Zsolt. 33:1–9.

Máj. 17, szombat. A nagy tömeg imádkozik. Jel. 7:9–17.

Máj. 18, vasárnap. Az Úr jósága.

Zsolt. 27.

Aranymondatt: "Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert Te teremtettél mindent és a te akaratodért vannak a teremtetek" (Jel. 4:11).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy ártatlan kezűek és tiszta szívűek legyünk (Zsolt. 24).

* * *

13. lecke 1980. május 25.

Az új teremtés dicsősége

Jel. 21:1–7; 22:1–5.

Napi elmélkedések:

Máj. 19, hétfő. Vígán énekelj az Úrnak. Zsolt. 98.

Máj. 20, kedd. Örüljétek és örvendezetek! És. 65:17–25.

Máj. 21, szerda. Új ég és új föld. Jel.

21:1–8.

Máj. 22, csütörtök. A szent város.

Jel. 21:9–21.

Máj. 23, péntek. Isten temploma:

Isten és a Bárány. Jel. 21:22–27.

Máj. 24, szombat. Az élet vize. Je-

len. 22:1–5.

Máj. 25, vasárnap. Az Úr Jézus visz-

szajövelete. Jel. 22:6–17.

Aranymondatt: ". . . Ímé az Isten sá-tora az emberekkel van és velők lakozik és az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velők, az ő Istennök" (Jel. 21:3).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy Isten Lelke által imádkozunk, hogy Isten meghallgassa imáinkat (Esz. 65:17–25).

ENGLISH SECTION

Witnessing in Strange Places

By Grace H. Fulop

One day the mail man brought my gas, electric and phone bill. I said to my good Husband, "How in the world could I go out and pay them? Both of us are too sick to go out." We have a neighbor across the alley, so I asked John, "Would you please pay our bills when you are paying yours?" His answer was, "yes." John is about 50 years old. I handed him the money and bills.

The next late afternoon the phone ring. I answered it and John said, "Mrs. Fulop, I paid your bills and I wanted to bring your change to you, but as I reached my back gate here are six very rough boys in our alley. I am afraid to go out of my yard." My answer was, "Stay inside the gate and hide! I will come." Quickly I wrapped up some good homemade cookies for him and I was on my way, he was hiding behind his gate scared to death. He said, "Please don't speak to those six rough boys. They just broke in a real nice brand new garage, and spilled the new paints all over. I walked over to the gang leader and said in a nice voice, "What are you all doing?" He yelled back, "So what? Are you going to call the police?" I said, "No. What is your name?" The answer was "Daniel." "Oh," I said, "do you know the story in the Bible about Daniel in the lions den?" He said, "No, I have never heard it." So I started, he listened, then four more of the boys came close and listened. One eight years old ran behind my back and did everything he could to distract the other boys, but the story was told, and was received beautifully. Then they learned the song about Daniel and then came the story about the Lord Jesus. By this time the mocker came near and joined in singing Jesus Loves Me, etc. and after about an hour all six boys were saved. I asked if they would sign their names telling that they were saved and they answered yes. But we had no paper and pencil, so I said, "boys, I will go in the house and get paper and pencils." All the way coming into my house I was just

praising the Lord, overwhelmed with joy, and kept saying, "Oh, this is too good to be true. Thank you Lord!" I got in the house, still with tears in my eyes and just kept saying, "It is too good to be true, some missionaries labour years to win one or two souls!" My good husband wanted me to tell him all about it, but I ran out with my paper wondering on my way if the boys might have run away, but to my wonderful surprise all six were waiting for me. We had nothing to put our papers on to write, so I said, "Here boys,

here is our garbage can." So we used it for our desk and they wrote their names and addresses on the papers. This is what they wrote: "*On this day 9/11/1973 I accepted the Lord Jesus Christ as my personal Saviour, invited Him into my heart to be the Lord of my life.*" They made one paper for me, and one for themselves to paste in their own Bible (when they get one). I met one boy after this, he said he is going to Sunday School every Sunday!

We have never seen six more violent boys in our alley. My good husband told me, "Wife! I was praying for you all the while you were dealing with those six boys." I thanked him. We both thanked God for the sweet Holy Spirit who ministers and helps us in our needs.

■■■■■■■■■ D Á V I D ■■■■■■■■■

What comes to your mind when you hear the name of David? Could it be King David, or the Star of David, or possibly Jesus who was to come from the lineage of David, or maybe the city of David?

I guess, all these things would go through my mind, when I hear the name of David if it wasn't for another David, we encountered in 1979. I am referring to the David which brought a tornado to our home on Labor Day: *Hurricane David*.

This David was a violent storm. It was a hurricane with tornadoes in his circles. Yet, in spite of his destructiveness, he had some blessed lessons for us hidden under his turbulent wings.

The lessons were as follows:

1—*We should rejoice when God plans our days.* Twice in 1979, we planned to visit our children. Twice we were withheld. But the third time, just before Labor Day, we were able to go.

God planned it that way. Thus, when hurricane David came to our house (rather delivered a tornado), he found us gone.

If you are familiar with our house, you understand why this was important. You see, we have no front windows, and the one room from which we can see out best is the master bedroom. When the tornado came, that would have been the

place we would have run into, to see what was going on (we always do). But that was the room where most of the damage occurred, and almost without warning! The roof was lifted, the thick top windows were shattered, the ceiling was destroyed, the drapes were sucked out (partially), and the place was flooded. Anyone present at that moment, could have been instantly killed in that room, just by trying to find out what was happening on the outside. But God was not finished with us yet. *His plan is (was) the best!*

2—*We should not worry about material things, only "render . . . to God the things that are God's" (tithes etc.), and let him worry about the rest.*

About one week before the storm, I asked my husband about a spot on our ceiling. He could not identify the origin of it, but said: "I don't even want to think about it, since a new roof would cost too much!"

Even till this day, we don't know whether the roof was in need of repair at that time or not, but we know that the tornado did such a great damage to it that we were given a new one. *God knows how to take care of our material needs!*

3—*We should not worry about the future.* Inflation may hit, prices may go up, but God's supplies are unlimited. *He can even bless through a storm!*

4— *We should* thank God for our neighbors, friends, parents, and loved ones, because they are the best!

Everyone of them were concerned, and everyone who was able, helped.

As a result, the windows were boarded, the furniture were moved, messages were delivered, and advice was offered while David was still raging, and even after. *God bless us with such wonderful folks!*

5— *We should* give God our time because he can schedule it better than we ever could.

This lesson was hidden in the long days of reconstruction, when the work was endlessly dragging, and we felt like it will never be done. There were many delays, and waiting periods. But, looking back at those times, we can see the blessings of it all, since many times troubles were found and corrected, more storm

damages were discovered and repaired, and our days were *not* overloaded, just because of those delays and waiting periods. This reminds me of the words of a song: "My Lord knows the way through the wilderness, all I have to do is follow," his timing and his leading. *He is the best planner!*

These were but a *few* of the lessons hidden for us under the wings of Hurricane David.

Today, our hearts are filled with thanks to God, who made all these things possible. We thank him for his Son, who was born, crucified and risen, so that he can forgive our sins, come into our hearts and give us a place in Heaven (when we ask him to), and so that we can have most meaningful lives. Lives, which are carefully planned, tenderly guided, and abundantly blessed through sunshines and *storms!*

Mrs. Michael Matrai

FEBRUARY AT BETHESDA

The month of February was a very busy one at your Home. Perhaps it was because we tried to squeeze 31 days of a busy schedule into just 29 days. With the number of residents that the winter months bring to Bethesda, there is always much to be done. The services to our winter visitors include such things as running to and from the airport to meet incoming or outgoing flights, running to stores, beauty parlors, banks, doctors and hospitals. Since our prime concern is always the comfort and welfare of our residents, it is important that we watch each one of our residents very closely so that small problems do not become large problems. This involves the services of well trained employees who have an empathy toward our aging citizens. We at Bethesda are blessed with many such employees and we praise God for His constant watch over us.

We have a few rather cold days during the month but most of our days were cool and comfortable. This comes as a pleasant change from our normally warm weather. This is the time of year when we do much outside work to prepare our grounds and buildings for the oncoming summer. We are about to start the seal coating of our drive-

ways. This is very hot and dirty work that must be done during the cooler months. Roof repairs, fertilizing, tree trimming, spraying and replanting are jobs that must be done during February and March. Painting and decorating is also work that gets done at this time of year. Thus you see, our activity is constant and scheduled so that we may obtain the best proficiency from our work force.

We have been most fortunate to have the services of Mr. and Mrs. Albert Balogh from Los Altos, California. Mr. Balogh is the answer to an administrators dream in that he is capable of doing every job that must be done. He is a builder by trade and thus is able to do all work that needs doing here at the Home. We thank God for such devoted christian people who work without charge and praise the Lord for the opportunity to serve.

The plans for our new library and beauty shop have been approved and are presently on the drafting table for final drawings. We will try to build this small addition with our own labor force and from current income. It may take us a little longer to complete, but we will save much money by doing the work ourselves. Please remember us in your prayers

as we begin this new project. Your Home is now in beautiful condition and will be even more complete when we finish this present project. All that has been completed and is being planned is done for our elderly citizens and for the Glory of God. May all the praise and glory be given to Him who makes all things possible to those who trust in Him. Please continue all of us in your prayers.

Ernest J. Kish, Administrator

* * * BETHESDA BAPTIST RETIREMENT HOME CONTRIBUTIONS February, 1980

Mr. Alex Raduly, Palm Bay, Fla. \$10.00; Mrs. Rose Szasz, Palm Bay, Fla. 10.00; Mrs. Magdolna Attila, Watervliet, MI. 25.00; Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay, Fla. 25.00; Mr. and Mrs. Laszlo Novak, Londonderry, NH. 60.00; Mrs. Helen Davis, Melbourne, Fla. 100.00; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, Fla. 85.00; Mrs. Ruth T. Crump, Merritt Island, Fla. 25.00; Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay, Fla. 5.00; Mrs. Margaret Varga, Hemet, CA 10.00; Mr. and Mrs. Ben Balla, Detroit, MI 10.00; Mr. and Mrs. Steve Matyas, Palm Bay, Fla. 10.00; Rev. Michael Major, Cleveland Hts., OH 15.00; Mrs. Mary Slack, Newburgh, NY 50.00; Mrs. Theresa Kish, Fairfield, CN 25.00; Mr. and Mrs. Layos Bankuti, Palm Bay, Fla. 40.00; First Hungarian Baptist Church, New York City, NY 50.00; Rev. and Mrs. William B. Molnar, Naugatuck, CN 30.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, Fla. 30.00; Mr. and Mrs. Michael Evan, Port Colbourne, Canada—**In loving memory of:**
Rev. George Balla 20.00. — Total: \$635.00.

Exhausted Material Resources

We are being told in many ways by many people these days that material resources are being exhausted at an alarming rate. The actual statistics and projections coming from various sources convince us that this is anything but an exact science. Nevertheless, there is adequate cause for concern and conservation is increasingly important.

In contrast to that we should be impressed with the fact that spiritual resources are never in short supply. We may do a poor job of using the spiritual resources available to us, just as we may do a poor job of using material resources, but the supply of spiritual resources is not threatened.

This should be cause for both rejoicing and introspection. Rejoicing in the fact of God's provision and introspection to evaluate the quality of our stewardship. *Arnold S. Boal*